

“ನಮ್ಮಜ್ಜ ಇದಾಳಲ್ಲಾ...”

“ಇದಾರೆ...”

“ಅವಳಿಗೂ ನನ್ನ ಕಂಡೆ ಆಗಲ್ಲ ಅಂದ್ಕಂಡಿದ್ದೆ. ನನ್ನ ಮದುವೆ ಗೊತ್ತಾದ್ದೇಲೆ ಅವತ್ತೊಂದು ದಿನ ಅವಳು ಏನು ಹೇಳಿದ್ದು ಗೊತ್ತಾ?”

“.....”

“ಇನ್ನಾದ್ದೂ ಸುಖವಾಗಿರು ಮಗಳೇ. ಈ ಅಜ್ಜಿ ಕೂಡಾ ಎಲ್ಲರ ಹಾಗೇ ಅಂತ ನೀನು ಅಂದ್ಕೊಂಡಿರಬಹುದು. ಆದ್ರೆ ಅದು ಹಾಗಲ್ಲ ಕಣೇ ಅಂದ್ಕೂ...”

“.....”

“ಅಜ್ಜಿ ಬೇಕುಬೇಕೊಂತ ನನ್ನ ಕಂಡೆ ಆಗಿದ್ದ ಹಾಗೆ ನಟನೆ ಮಾಡಿದ್ದಿದಂತೆ. ಅವಳು ನನ್ನ ವಹಿಸಿಕೊಂಡ್ರೆ ಉಳಿದೋರು ನನಗೆ ಕೊಡೋ ಕಾಟ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತೆ ಅಂತ ಅವಳಿಗೆ ಅನ್ನಿಸ್ತಂತಂತೆ. ಅದಕ್ಕೇ ಎಲ್ಲಿಗಿಂತಾ ಜಾಸ್ತಿ ಅವಳೇ ಬೈದು...”

“ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದು, ನೀನು ನಂಬಿಬಿಟ್ಟಿ ಅಲ್ಲಾ?”

“ಪ್ರೀತಿ ಅನ್ನೋದನ್ನ ಬಾಯ್ಬಿಟ್ಟೇ ಹೇಳ್ತೀಕಾದ್ದೇನಿಲ್ಲ. ಅರೆನಿದ್ದೆಯಲ್ಲಿ ಹೊದಿಕೆ ಸರಿ ಮಾಡಿದ್ದಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಲ್ಲಿ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಕೂಪಿಟ್ಟಿದೆ. ಅಜ್ಜಿ ನಿಜ ಹೇಳ್ತಿದಾಳೆ ಅಂತ ಆ ಗಳಿಗೆಲಿ ನಂಗೆ ಅನ್ನಿಸ್ತಿದ್ದು...”

“ಮತ್ತೆ? ‘ನನ್ನ ಕಂಡೆ ಯಾರಿಗೂ ಇಷ್ಟ ಇಲ್ಲ’ ಅಂತ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿಟ್ಟಿದ್ದಲ್ಲ?”

“ಕೊನೇವರೆಗೂ ಅಜ್ಜಿ ತಮ್ಮ ಗುಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟಿರ್ಲಿಲ್ಲ ಅಂತ ಹೇಳ್ತಿದಾಳೆ? ಅವಳ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹಾಗಿತ್ತು.”

“ಯಾಕೆ ಈ ಮಾತು ಅಂತ ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ ನಂಗೆ...” ಅಂದ ಅನಂತ.

“ಯಾಕೆ?” ಅಮಾಯಕಳಂತೆ ಕೇಳಿದಳು ನಳಿನಿ.

“ನಿನ್ನ ಬಾಣಂತನಕ್ಕೆ ಅಜ್ಜಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರ್ಬೇಕು, ಹೌದು ತಾನೇ?”

“ಕರೆದ್ರೆ ಬಂದೇ ಬರ್ತಾಳೆ ಅಜ್ಜಿ...”

“ಕಕೊಂವ್ವರೋಣ. ಬೇಕಾದ್ರೆ ಇಲ್ಲೇ ಇಟ್ಟೊಂಡು...” ಅವನ ಮಾತು ಪೂರೈಸಲು ಬಿಡದೆ ನಳಿನಿ ಅವನನ್ನು ಬಿಗಿದಪ್ಪಿದಳು.

“ನಿಧಾನ ಕಣೇ... ನಿಧಾನ...” ಅಂದ ಅನಂತ.

ವಸುಮತಿ ಉಡುಪ

ಹೊಸನಗರ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ನಗರ ಹುಟ್ಟೂರು. ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ವಾಸ. ‘ಪರಿವರ್ತನೆ’, ‘ಸಂಬಂಧಗಳು’, ‘ಅನವರತ’, ‘ಅವ್ಯಕ್ತ’, ‘ಮನ್ವಂತರ’ ಸೇರಿದಂತೆ 11 ಕಾದಂಬರಿಗಳನ್ನು, ‘ಬಂದನಾ ಹುಲಿರಾಯನು’, ‘ವಿಕಲ್ಪ’, ‘ಶೇಷ ಪ್ರಶ್ನೆ’ ಸೇರಿದಂತೆ 21 ಕಥಾಸಂಕಲನಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಐದು ಪ್ರಬಂಧ ಸಂಕಲನಗಳು ಪ್ರಕಟವಾಗಿವೆ. ಸಮಗ್ರಕತೆಗಳ ಸಂಕಲನ ‘ಕಥಾವಸಂತ’ ಮೂರು ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಗೊಂಡಿದೆ.